

DIABASQUET

Hi havia una vegada un xiquet que es deia Marc M. El xiquet tenia una malaltia, la diabetis, es cansava molt quan caminava molt. Marc M. no tenia pares ni família.

Marc M. era un bon xiquet, el seu somni era anar als Jocs Olímpics. Però no podia anar perquè no tenia en qui anar, ja que no tenia família i tenia diabetis.

Se'n va anar a un orfenat. Quan arribà un xiquet molt simpàtic li ensenyà l'orfenat, es deia Pepito, però tot el món li deia Pep. Pep era molt llest, era qui compartia habitació amb Marc M.

Un dia, a l'hora de menjar es varen seure junts. Pep va contar que ell també tenia diabetis, pareixia que s'estaven fent amics. Al dia següent se'n van anar al metge, els portava el director. Marc M. li preguntà a Pep que si a ell li agradaria anar als Jocs Olímpics, Pep li va dir que sí, però li va preguntar com. Marc M. Li va contestar: *curant-nos*.

Van arribar al metge i els varen fer unes proves i van eixir positius en diabetis, els van receptar unes pastilles per a prendre's una al dia i es varen posar molt contents. Ja tenien una cura però només durava un any i el pot valia 100€. Aleshores es posaren tristos però estaven també contents.

Ja se'n van anar al cotxe, però abans d'anar-se'n van prendre's la pastilla.

Pep i Marc M. Van ser molt feliços pensant en anar a la muntanya als Jocs Olímpics de xiquet, però algú havia d'anar amb ells. I ells pensaren que la millor opció seria que el director de l'orfenat els acompanyara perquè era molt bo. Aleshores li ho van preguntar i ell va respondre que d'acord. Pep i Marc M. Es van posar molt contents, fins i tot li donaren un bes al director i una abraçada com si fora el seu pare.

Es van apuntar als Jocs Olímpics de xiquets. Faltava un dia, es van prendre la pastilla i se'n van anar a entrenar. Entrenaren els dos al bàsquet. Jugaven a l'equip d'Espanya de xiquets. Aleshores es van posar a entrenar triples, entrades, passes de baló, etc.

Arribà el dia dels Jocs olímpics de bàsquet, estaven en la canxa i de sobte "plof" es va desmaiar Marc M. perquè no s'havia pres la pastilla i el portaren a La Fe. S'estava quedant sense oxigen i Pep estava jugant, estaven perdent. Marc M. s'estava despertant, es va despertar, es va prendre la pastilla i se'n va anar corrent. Va arribar i ja era l'últim

quart, li va dir l'entrenador: *ja estàs bé?* Marc M. li va dir que sí.

Anaven perdent per 10 punts, era un 3x3, l'entrenador anava a traure a Pep, a Marc M. i a Sergi. Anaven 40:50, Marc M. marca un triple, Pep va marcar altre triple, Sergi va marcar un altre triple...faltaven 3 segons, era fora per a ells. Marc M. li la va passar a Pep. Faltava un segon, tira Pep i punt, punt, punt!!!! Encistella Pep!

Guanyes els Llops.

